

De blauwe Sperwer

L

DE BLAUWE SPERWER

De blauwe Sperwer

Tekst en tekeningen door SIRIUS

DE BLAUWE SPERWER

De wind was gaan liggen en boven de kleine haven Palawang brandde een schroeiende zon...

Met veerkrachtige stap liep de vreemdeling door de rustige straten.

Kijk, wat is er gaande in de gelagkamer van 'De Jaguar'?

Gerinkel van glas. Ruiten braken. Een fles vliegt op de straatstenen aan stukken...

In de duistere gelagzaal wordt hevig gevochten.

Lafaards! Ze zijn met zes tegen een!

Een der vechtersbazen keert zich om naar de binnentredende...

Wat kom je hier doen?... Eeruit!... Bemaai je met je zaken!

Juist. En dit zijn mijn zaken... Ik hou van dit soort soort!

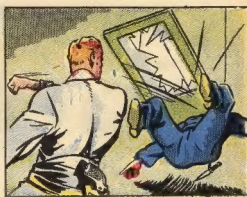
Vanuit de hoek, waarin ze hem hebben teruggedrongen, nadert 'n reus met brede schouders en 'n kalme glimlach...

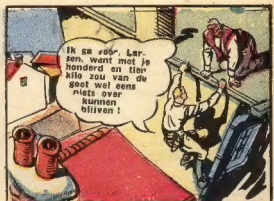
Kom je me een handje helpen? Dat is vriendelijk! Maar pas op, want die hondjes bijten!

De man, die zoeven door de vreemdeling werd neergeslagen, richt zich op met een revolver in de hand.

Je was gewaarschuwd! Je moet het nu zelf maar weten!

Zonder aarzelen daalt Erik langs een loodrechte ladder naar beneden...

...En bereikt de slijkerige vloer van een onderaardse gang.

Aan het einde vindt hij een aanlegsteiger, die van buiten onzichtbaar is.

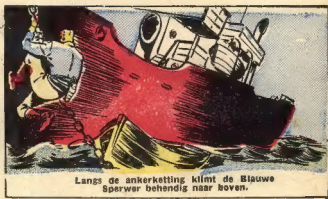
Niet kwaad verzenen! Een geheime uitgang! Natuurlijk hebben ze Larsen hierlangs weggesleurd...

Enkele ogenblikken later glijdt een roefboot sluissloos door de donkerte naar de plek, want het samere silhouet van de « Menoo » uit het water sprijst.

Niet het minste geluid aan boord. De boot ligt daar als een onbemind spookschip.

Langs de ankerketting klimt de Blauwe Sperwer behendig naar boven.

Niemand heeft me bemerkt... Uitstekend... Nu op roek...

De maan verschijnt plotseling van achter de wolken en verlicht het voordek, dat verlaten schijnt.

Eensklaps gaat op het halfdeek een deur open en een lichtbundel valt naar buiten.

Met een sprong 'is de Sperwar achter een houten schot verdwenen.

Meh je slinderijk je klant opgeruimd?

Het viel niet mee, commandant. Al was hij half bedwemeld, toch sloeg hij drie tanden uit mijn mond.

't Is een echte wildeman!

Goed, we zullen hem later wel temmen.

Hij is nu in verzekerde bewaring en zal voorlopig geen kwaad doen. Hij zit onder het kettinggat.

Intussen komt Hernandez tot bewustzijn...

Drommels! Die kerel heeft me een opstopper gegeven... Maar hij krijgt 't terug!

Hij heeft het luik ontdekt! Ik denk, dat hij rond de « Manaos » zwalkt.

Aho! Werp een lijn naar beneden!

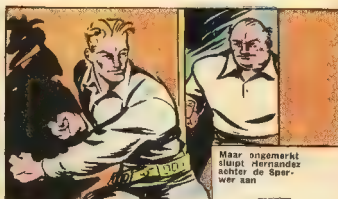

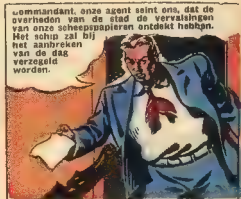
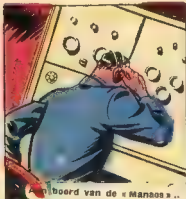
Ha! Dat is Hernandez... en zonder voorschoot! Hij moet een ernstige reden hebben om hier te komen!

...Hij heeft mijn slaap gestolen, commandant. En nu ligt ze aan je ankerketting gemeerd. Je hebt een passagier te veel aan boord, geloof me!

In de hevige Zuid-westerstorm heeft het schip het hard te verduren.

Heerlijk weertje voor een roeipartijtje. Ouwe jongen - Die van boven hebben het nu te druk om zich met ons bezig te houden!

Zoals alle avonden zijn Erik en Larsen in hun hut opgesloten.

Je hebt gelijk, Larsen! Nu of nooit!

Ja ziet dat een eenvoudig ijzdraadje soms grote diensten in het leven kan bewijzen!

Met slot geeft toe Met een licht gekraak gaat de deur open

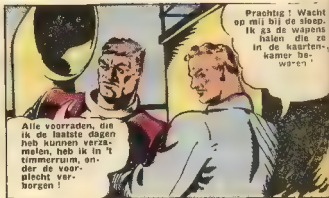

Door de vertelde gangen sluipen de twee mannen beheerzaam naar het achterdek.

Ik hoop, dat de buien niet heviger worden, anders zullen we moeilijk een sleep kunnen uitzetten

De Blauwe Sperwer tilt voorzichtig een luik op en gevolgd door Larsen hijst hij zich aan dek.

Prachtig! Wacht op mij bij de sleep. Ik ga de wapens halen die ze in de kaartenkamer hebben.

Alle voorraden, die ik de laatste dagen heb kunnen verzamelen, heb ik in 't timmerhuis, onder de voorplecht verborgen!

Erik verbruijzelt de deur van de wapenkast...

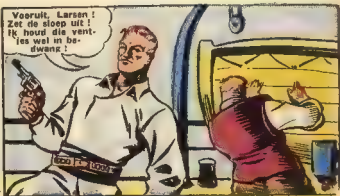
Vooruit! Door 't gevaar van de storm zullen ze er niets A van horen!

Mijn ouwe trouwe revolver! En dit is het llaavelingswapen van Larsen!

Ga even naar de kaartenkamer, Hernando en haal het boek, dat rechts op tafel ligt.

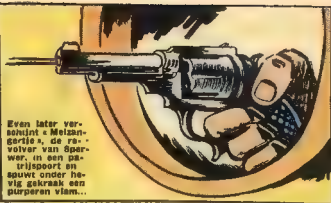

De mitrailleur blijft schieten door de houten wand heen. Tussen twee kogelgaten springt de Blauwe Sperwer op.

Die kerel begint me te vervelen... Daar moet ik 'n einde aan maken!

Even later verschijnt « Meisje », de revolver van Sperwer, in een patissierspoort en spouwt onder hevig gekraak een purperen vlam...

De kapitein laat zijn mitrailleur los en grijpt naar zijn arm, waaruit een bloedstraaltje sijpelt.

Hij schijnt niet van zulke verrassingen te houden!... Waarom oop je nu wra, kapitein?

Intussen zoekt Larsen in koortsachtige haast naar iets, dat achter de kisten verborgen schijnt te zijn...

Voor de drommel!... Ik vraag me af, waar dat ding kan zitten...

Ma! Eindelijk! Ik kon die dekkende mens met wijntessen niet meer ontdekken! En ik had haar nog wel persoonlijk hierheen geslept!

Kijk! Een zilveren drie-hoek onder de vleugels! Zo'n vriend zien we met genoeg terug, nietwaar, Targil!

Een vliegtuig aan bakboord!

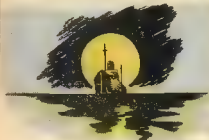

Met donderend geraas nadert het vliegtuig het schip en vliegt er op geringe hoogte overheen. Dan verdwijnt het in Noord-westelijke richting.

Die avond brengt de men van de wacht de bemanning in spanning...

Terwijl de nacht voorbijgaat, lossen Erik en Larsen elkaar af.

Het schip zet onverpoosd zijn koers voort.

Bij het aanbreken van de dag beweegt er iets in de mist, die het schip omhult.
Larsen, sta op, er gebeurt iets!

Een rukwind scheurt de mist..
De kist met de reserve-stoomketel! Waarom hebben ze die aan dek gehesen?

Langzaam glijdt de kist over het dek naar de plaats waar Erik en Larsen zich hebben genesteld.

Door dat gevaar liep hem! schieten gaat niet

En die ketels geven zich geen ogenblik bloot!

Goed gewerkt, He, commandant?

Prachtig, Yargui! Nu zitten ze als ratten in de val! Ze zullen ons niet meer hinderen!

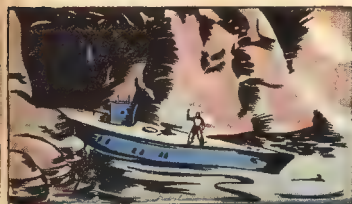
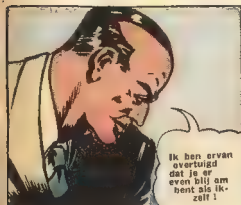
Tegen de middag komt het schip voor een lage moerasige kust, omgeven door zandbanken en riffen.

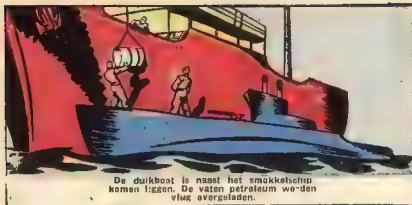

De takels knarsen. Een sleep wordt uitgezet.

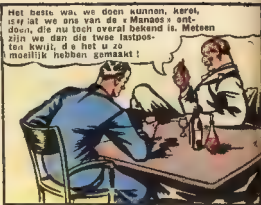

Langzaam volgt de « Mennos » de sleep door de diepe maar smalle vaargeul, die zich door het moeras slingert.

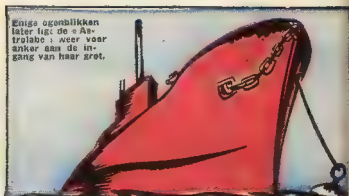
De duikboot is naast het smokkelschip komen liggen. De vaten petroleum werden vlug overgeladen.

Het beste wat we doen kunnen, kerel, is dat we ons van de « Manas » ontdoen, die nu toch overal bekend is. Meteen zijn we dan die twee lastposten kwijt, die het u zo moeilijk hebben gemaakt!

Daarbij is het een leerzame oefening voor onze kanonniers!

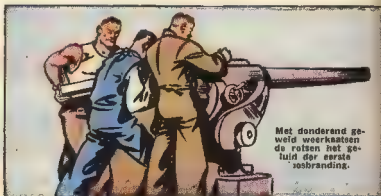

Enige ogenblikken later ligt de « Antrabo » weer voor anker aan de ingang van haar grot.

De afstand is goed voor een proefschot.

Richt je wapen!

Met donderend geweld werkschieten de rotsen het geluid der eerste verbranding.

Aan het venster der woning achter de baai..

Wat gebeurt er? Sneba?

Niets bijzonders, meesters. De mannen vernietigen het grote schip!

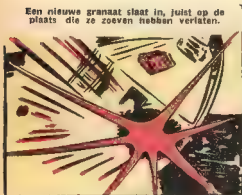

De eerste granaat rukt een deel van het dek weg.

Alle duivels! Ze schieten op ons! En die verwenste deur geeft maar niet toe!

Twee volledige duikerpakken! De zuurstoftoestellen zijn nog gevuld! Wat zeg je daarvan? Laat die kerels nu maar schieten!

In het half gezonken ruim probeert Larsen zijn vondst ..

Vooruit, mannen, langzaam nog getrouweid! Maakt een einde aan dat spelletje. Dat is veiliger met dergelijke kistgangers aan boord!

Boem! .. Deze keer geloof ik, dat het de genadeslag is!

Een doffe slag doet het wrak sidderen. Langzaam verdwijnt het in het water

Drommels, ik geloof, dat het hoog tijd is om het ventertje te sluiten!

Geruisloos glijdt het schip steeds dieper in het onbewogen water van de baai ..

Door een gapende opening in de scheepswand zien Erik en Larsen, die hun toevlucht gezocht hebben in de machinekamer, de geheimen van het onderzees leven aan hun ogen voorblijschuiven

Laten we hopen, dat het niet te diep is. De drukking van het water stijgt!

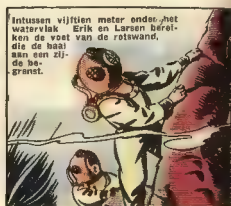
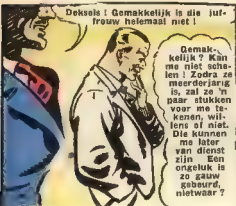
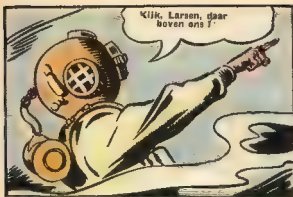
Eindelijk rust het wrak op de zandige bodem

De Sperwer heeft de telefoonverbinding, die de twee toestellen verbindt. Ingeschakeld

Heer je me! Larsen?

Uitstekend! Vooruit, we gaan op reis!

DE BLAUWE SPERWER

Uren aan een stuk trekken Erik en Larsen moeilijk door de broelrige en zwijgende jungle

En daarnaast, dicht bij dat bamboesjes zie ik mensen-beenderen!

Kijk! Een bron! Benden in het ravijn!

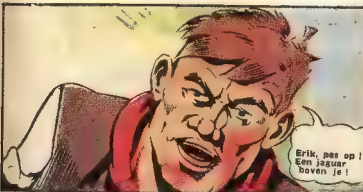
'Een inlander, waarschijnlijk! Aan de sporen te zien, is hij het slachtoffer geworden van een groot roofdier!

Op de rand van het ravijn, spieden twee gele ogen naar de Sperwer, die zich over de beenderen heenbuigt!

Langzaam, trekt het beest zijn ledematen uit.

Erik, pas op! Een jaguar boven je!

Nog juist en tijd springt de Sperwer opzij en ontwijkt het verschrikkelijke dier!

On-goocheldheid wendt de jaguar zich om en ziet 'n nieuwe tegenstander voor zich

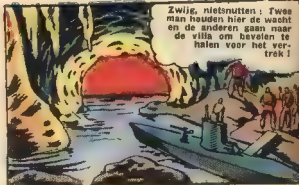

Spaar je patronen, Larsen! Zo gaat het ook!

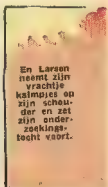

Dood! Met gebroken nek! Dat naam ik sport, kerel!

DE BLAUWE SPERWER

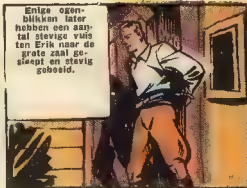
DE BLAUWE SPERWER

DE BLAUWE SPERWER

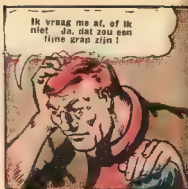
Overmorgen tegen de middag kruisen we de passagiersboot. De radiozendpost moeten we 't eerst vernietigen

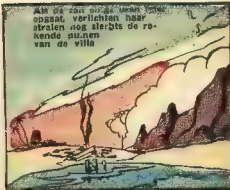
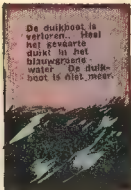
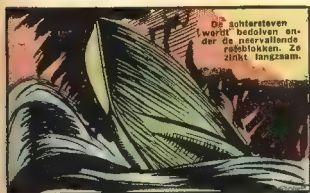
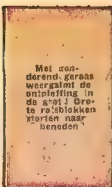
DE BLAUWE SPERWER

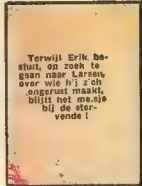
DE BLAUWE SPERWER

DE BLAUWE SPERWER

DE BLAUWE SPERWER

DE BLAUWE SPERWER

De twee vrienden
dalen het rots-
pad af ..

En nu zo gauw mo-
gelijk naar een be-
schaafder land terug !
Ha, geef
mij maar
'n glas
bier !

Plotseling
stijgt er van
uit het woud
een hevig ge-
raak, dat
voortdurend
toeneemt !

Als een pijl uit een boog schiet
over de boomkruinen een purperen
vliegtuig de lucht in ..

Waar ga
je heen ?

Als Chris-
tiane maar
niet ..

In de puijen van
de villa vindt hij
het lijk van de
commandant,
een dolk in de
borst geplant.
Maar geen
spoor van het
meisje ..

Waar kwam
dat vlieg-
tuig van-
daan ?

Pssst
Wacht
even !

De vrede zij met u, Sa-
hib ! Zodra de blanke
mannen moge Brah-
ma hun huid zwart ma-
ken !
ons in de
buik van de gro-
te vogel hadden
gebracht,
neeft de
vut-
trouw ..

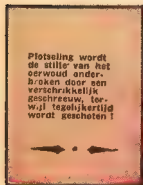
.. mij gezegd
dat ik uit het
venster moest
springen en
de vreem-
deling gaan
zeggen, dat
hij haar
niet in
de steek
mocht
laten !

Er is nog een grote
vogel, gnds ! Ze ge-
ven hem te drinken

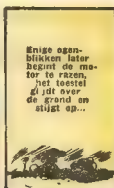
Drommels ik heb de in-
druk, dat we voorlopig
nog niet aan rusten mo-
gen denken !

Daar is het
toetsel. Ze
nemen ben-
zine in !

DE BLAUWE SPERWER

DE BLAUWE SPERWER

DE BLAUWE SPERWER

De motor roent regelmatig. 't Vliegtuig zet zijn tocht ongehinderd voort.

Daar zijn de eerste berggiggen. We zullen moeten stijgen!

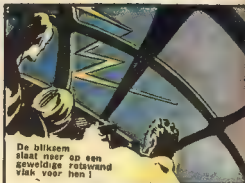
De berglopen zijn met wolken omgavd. Dat belooft slecht weer!

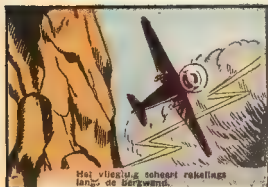
Het vliegtuig stijgt steeds hoger om boven het stormgebied uit te komen.

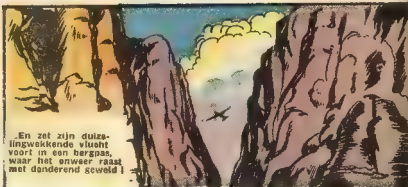
Een luchtgast! We vallen midden in het onweer!

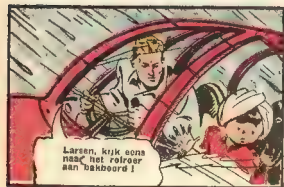
De bliksem slaat neer op een geweldige rotswand vlak voor hen!

Het vliegtuig scheert rakelings langs de bergwand.

En zet zijn duizelingwekkende vlucht voort in een bergpas, waar het onweer raast met danderend geweld!

Larsen, kijk eens naar het rolsier aan bakboord!

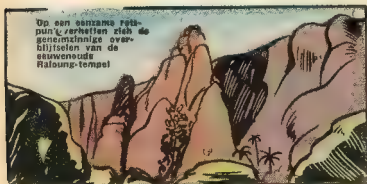
Maak je niet bezorgd! Ik ga erheen!

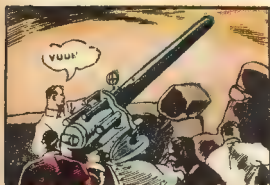
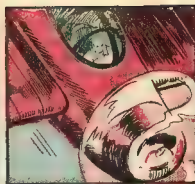
DE BLAUWE SPERWER

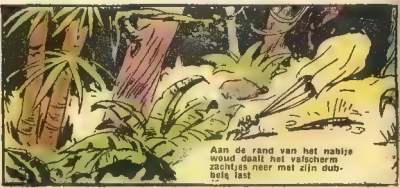
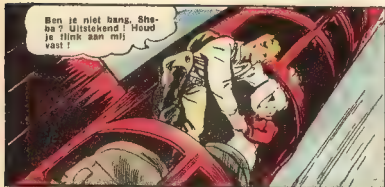
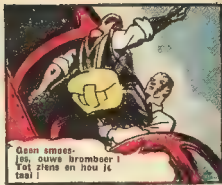
DE BLAUWE SPERWER

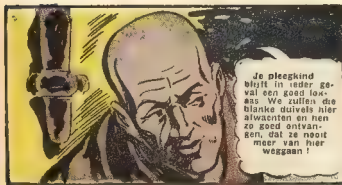
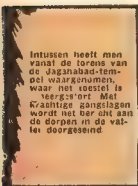
DE BLAUWE SPERWER

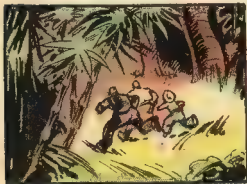
DE BLAUWE SPERWER

DE BLAUWE SPERWER

DE BLAUWE SPERWER

DE BLAUWE SPERWER

DE BLAUWE SPERWER

Een verdwaalde pijl zoeftedoor de ruimte

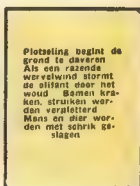
en drong diepin de schouder van de olifant, wiens wondetoon ten top steeg.

Dre kerels komenvaars. Nijk dochtbij!

Houdt je messen klaar! Het bloed van deze glaniken zal vloeien ter ere van Kali!

Plotseling begint de grond te daveren. Als een razende wervelwind stormt de olifant door het woud. Samen kraken, struiken worden verpletterd. Mensen en diervorden met schrik geslagen.

Vooruit! De baan is vrij! Laten we ons uit de voeten maken!

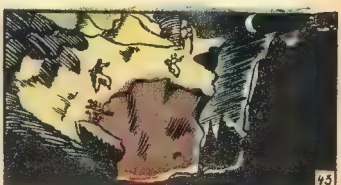
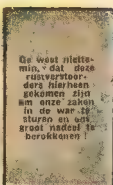
En als je hier nog eens op bezoek komt Sheba, vergeet dan niet, een klontre suiker mee te brengen voor dat brave olifantie, he! Hij heeft het verdiend!

Opgepast! We zijn aan de rand van het woud!

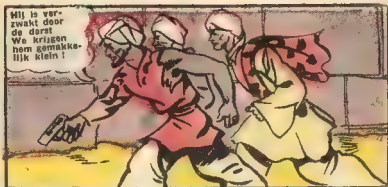
In de jachtmar rijst voor hen op de dreigende massa van de Rots der Eenzaamheid.

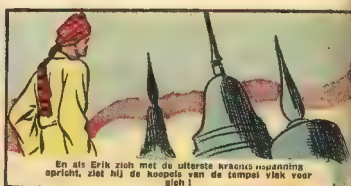
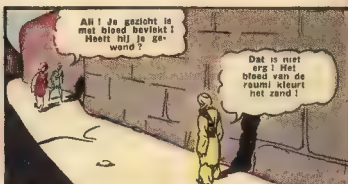
DE BLAUWE SPERWER

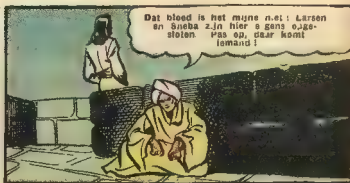
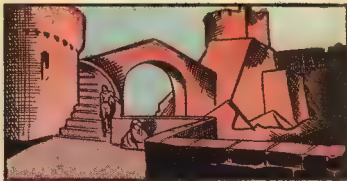
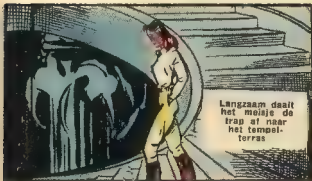

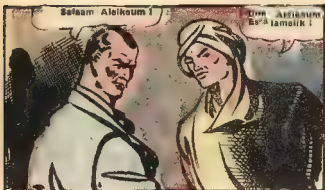
DE BLAUWE SPERWER

DE BLAUWE SPERWER

Larsen en Sheba zijn niet erg opgeruimd in hun oek.

Het duurt lang, shib Larsen!
Ik heb zeker een grijze baard,
als ik hier uitkom!

Stil! Daar
komt iemand!

Bezoek! Je zult
eens zien, hoe
we die bezoeker
ontvangen!

Een
twee.

En. En
wat is dat?

En dat is
drie, vriend-
je! Zet je op
die bank maar
neer, anders
word je te
moe!

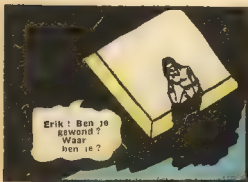
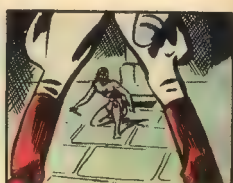
Ha! Ha! Onze
heerschermeling
smeedde be-
ze' plannen!

Maar ik hield hem al
geruime tijd in het oog!
Sta op! En vlug!

Dun, we gaan een
wandelingetje
maken?

Voor uw ge-
zondheid! Je
zult 't wel
zien!

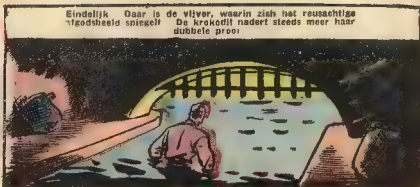
Hier is de koopwaar,
mannen.
Vee ge-
noegen
ermee!

Door het
onderaards
gewelt na-
dert Erik.

Eindelijk Daar is de vijver, waarin zich het reusachtige
figodsbeeld spiegelt. De krokodil nadert steeds meer haar
dubbele prooi.

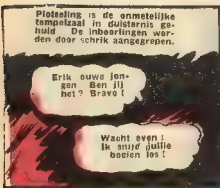
Wes dapper,
Shaba! We
hebben
niets meer
te ver-
wachten!

Plotseling stuit er een schu-
duw door het ondiepe water
en, rliest de
marmeren trap-
pen op.

De 'ware brow-
zen'-standaard
wankelt in de
richting van het
aanzelende
monster.

Plotseling is de onmetelijke
tempelzaal in duisternis ge-
huld. De inbeërdigden wor-
den door schrik aangegrepen.

Erik ouwe jon-
gen Ben jij
het? Bravo!

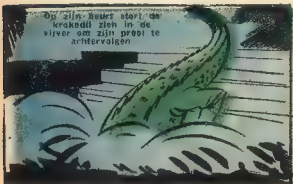
Wacht even!
Ik snijd jullie
botten los!

Een duivel!
Een duivel in
de tempel!

Hou je vast, ben-
gel! Larsen, volg
mij naar de onder-
aardse gang!

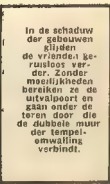
Op zijn kniet stort de
krokodil zich in de
vijver om zijn prooi te
achtervolgen.

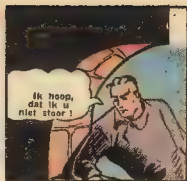

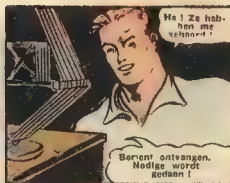
Het tralieneke,
Erik, tug!
Hij komt!

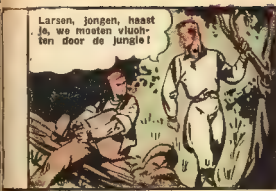
Oef! Juist
op tijd!

Larsen, jongen, haast
je, we moeten vluch-
ten door de jungle!

Vluchten door de
jungle! . En je
vraagt niet, of mijn
tere voetjes daar-
togen kunnen!

Wilt meneer de
Spurwer me
even volgen
naar de riv-
vier?

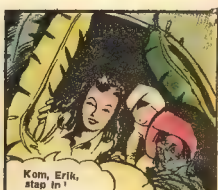

Ik heb
mijn tijd
ook niet
ver-
knoeid!

Wat heb
je nu
weer
verzon-
nen,
ouwe
krokodil?

Vriendelijk, hé?
Daar ligt het
jacht van me-
neer. Wat
dunkt u?

Kom, Erik,
stap in!

Heb je geen blanke ge-
zichten, nuuulien?

Neen,
bij de
profeet,
niemand.

On weg, dan?

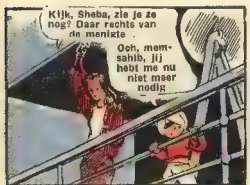
Als die sukkel
wist, dat
mijn revol-
ver leeg
is!

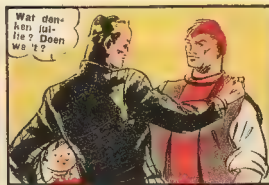
Dagenlang dalen
ze de stroom af,
die maar steeds
door bijrivieren
aangroeit.

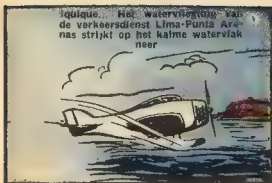

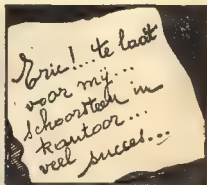
Eindelijk zijn
we in beschaaf-
de streken,
Erik!

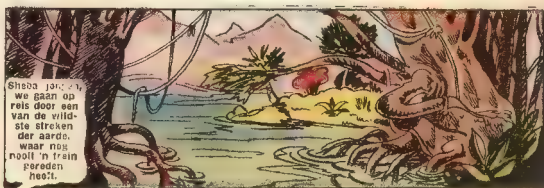

DE BLAUWE SPERWER

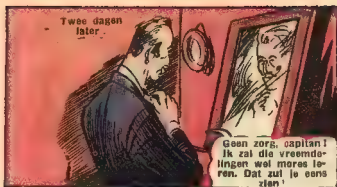

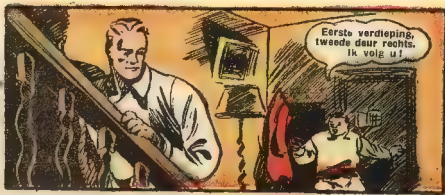

Laten we ons nu uit
de voeten maken.

Op de hoek van de straat...
O, bardon!

Heb ik ge-
droomd? Niet
of het die
kleine peu-
ter met zijn
twee vrien-
den was?

Terwijl kapitein Caramba zich naar huis
begeeft, wordt hij door onaangename
voorgevoelens gekweld.

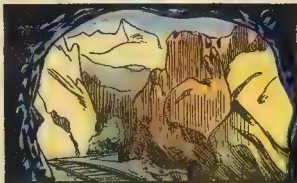
Hallo, Pedro! Fer-
nando! Waar zitten
die kerels nu weer?

Jammer, dat de baas van
de bende er niet bij was.
Ik had hem eens graag
zijn oren gewassen!

Maak je maar
niet ongerust...
We zullen hem
nog wel 'ns te-
gekommen. Ik ge-
loof, dat hij een
gevaarlijke ke-
rel is!

De volgende
dag voerrie een
kortsadmig berg-
treintje
Blauwe Sperwer
en zijn vrienden
naar de hoog-
vlakten van
Bolivia

Wag?
Guele reikt
Gomez volgt
hun spoor!
Ha-Ha!

Bij hun aankomst
te Oruro nemen Erik
en Larsen een In-
diaanse gids
in dienst en
metsen een
muizeel-
baravaan!

Wel, Zam-
bo, hoe
staat 't
ermee?

Ik heb in de mijnen s Chuanteoco-
Indianen in dienst genomen.
We kunnen morgen
vertrekken.

Maar de spion van kapitein Garamba heeft de voorbereidingen gezien.

Een telegram naar de capit-
tan! Hij moet
komen!

48 uren later daalt de kleine
karavaan door de woeste berg-
passen van het Andesgebied af

Kijk ginds, Sparwer,
een oude zilvermijn
uit de tijd van kel-
zer Xokapizin.

Ik had liever een
roomijs-mijn ge-
had! Lieve
hemel, wat
een hitte!

Enige uren later

Sta op, zoon van de ko-
ningsvogel! Zambo zal je
iets laten
zien.

Ik dacht het
wel. Ze vol-
gen ons. Daar
straks heb ik
hier verse
sporen gezien.

Een schot weerklinkt nietverre door de
bergeste.

Het komt van
ginds hoe uit.
Te drommel, 'n
gat in mijn nieu-
we sombrero

Hierheen,
oom Lar-
sen Van
hier heb-
ben ze ge-
schoten!

Kijk, 't gras is niet natant 'n corot!

Hallo, Erik! Waar
ben je?

Ma, ben je
daar eindelijk?
Wie heeft er
geschoten?

Dat vraag ik me ook
af, ouwe jongen! De
kerel heeft zijn
naamkaartje niet
achtergelaten.

Hier is de huis-
die zijn kara-
bin heeft uit-
gestoten. Ka-
liber 7.65. Waar-
schijnlijk 'n
Winchester!

Er zijn
twee man-
nen, se-
nior! Twee
blanken!

Intussen, op enige mijlen afstand...

Je had niet mogen schieten, uitskijken, of anders had je raak moeten schieten! Nu zijn ze natuurlijk op hun hoede! De kapitein zal woest zijn!

Hij moet zijn karweitjes maar zelf opknappen, als hij daar zin in heeft!

Zo, zo! Ondanks mijn verbod toch geschoten, hé? Stom-meling!

Bij mij moet je gehoorzamen, of ik zal je mo-res leren!

Maak hem vast aan ds boom! Vijf en twintig zweepslagen!

De anderen zijn nu gewaarschuwd! We zullen snel moeten handelen!

Na een vermattende tocht door het bergwoud, bereiken ze tegen de avond een machtige zijrivier van de verre Amazonestroom

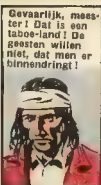

Weidra kronkelt de rook van 't kamp-vuur omhoog in de avondluicht...

Zambo kom eens even. We houden krijgs-raad!

Larsen, Sheba en ik va-ren in een kano de eer-ste rivier op, die we stroomafwaarts te-gen komen. Volgens het plan is Mora-lez daar ook voor-bijgekomen.

Gevaarlijk, mees-ter! Dat is een taboe-land! De geesten willen niet, dat men er binnendringt!

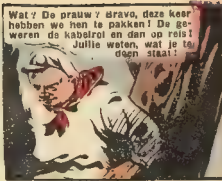
Maak je niet bezorgd over de geesten, zij en je man-nen wachten hier op ons. Wij doen een kleine ont-dekkingstecht!

Enige honderden meters stroomafwaarts...

Ga zeggen, dat ze ginds een kamp klaar maken voor de twee vreemde-lingen.

Onder de krachtige druk van de roei-riemen kleeft de prauw vlug het water.

Opgepast.
Een twee

Hé ! Kijk eens
in het krou-
pelbosje !
Daar beweegt
iets !

Orie ! Klaar
is Kees, sag-
tan !

Plotseling rijst een ka-
bel uit de rivier en blijft
op twintig centimeter bo-
ven het watervlak strak
gespannen !

Liggen, allebei ! We zit-
ten als ratten in een
val !

Nee maar ! Spreek mij
nog eens van bootje va-
ren ! Wat een ellendig
land !

Zwijg, kletskaus !
Spaar je adem !

Voorzichtig ! Schiet op alles wat
uitspeekt. Maar maak geen gat in
de boot. We
moeten de kaar-
ten hebben !

Ze houden zich nog-
al kalm aan de
overkant ! Kan me
niet schelen. Ik
waag er een oog op !

Ha ! De schurken !

Wees maar voorzich-
tig. Larsen ! Ik heb
hier een zakspiegel-
tje. Daarmee gaat
het beter !

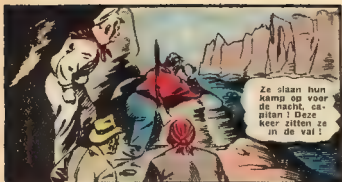
Op de seiver, ter hoogte van de prauw, be-
reid kapitein Garamba zijn aanval voor...

Terwijl Pablo het bootje te water
laat, staan de anderen klaar
om te schieten.

Ze slaan hun kamp op voor de nacht, capitán! Deze keer zitten ze in de val!

We gaan alle papieren van Morales verbranden. Sheba! Als ze ons gevangen nemen, zullen ze nog niet vermoeden dat ze vlak bij het doel zijn.

In de nachtelijke stilte weerklinkt het gehuil van een jakhals, eerst veraf, dan een ander dichtbij.

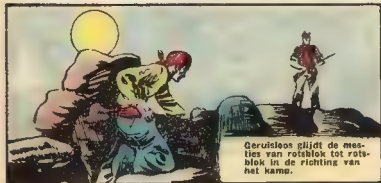

Hm! Dat lijkt me nogal vreemd! Er is iets gaande!

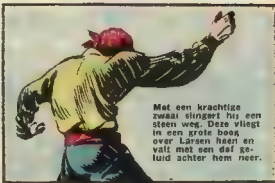

Geen nood! Hij is van Indiaanse afkomst. Hij kan sluipen als een kat!

Ze zullen hem in de gaten krijgen!

Geruisloos glijdt de mes-ties van rotsblok tot rotsblok in de richting van het kamp.

Met een krachtige zwaai slingert hij een steen weg. Deze vliegt in een grote boog over Larsen heen en valt met een dof geluid achter hem neer.

Wat is dat daar voor een geluid? Wie daar?

Prachtig! Hij heeft mij de rug toegekeerd! Nu geluidloos voorwaarts!

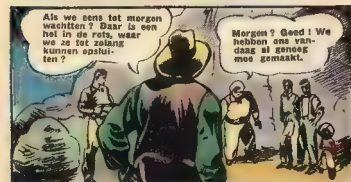
Wat gebeurt er, Larsen? Waar is Sheba?

Daar, voor dat rotsblok. Zie je dat?

Schiet niet, senoras, of ik keel de muchacho. Oef! Ja over!

Nee maar. Wat is dat nu?
Ofwel kijk ik niet goed, of
daar ligt een vlot, dat aan-
godreven is. God weet wan-
neer

Wat een
geluk!
We gaan
vlugge
varen!

Vooruit!

Prachtig grot! We zou-
den hier fortuin kun-
nen maken, als er maar
meer toeristen waren!

Het lijkt me
ontzettend
groot. Ik zie
de over-
kant zelfs
niet!

Maak je maar
niet ongerust.
Er zal heus
wel een over-
kant zijn!

Een zwakke stroom voert 't
vlot mee de duisternis in.

Geruisloos glijdt het vaartuig verder.
Alleen de vaarbomen kloetsen soms in
het sombere water.

Wat is dat?
Ik voel
geen be-
dem meer!

De vaarbomen
zijn niet lang
genoeg meer!
We hebben
roeiremen
nodig!

Langzaam begint het vlot rond te tol-
len, aangegroept door een onzichtbare
koek. Dan vlugger... nog vlugger...

Pas op, Sheba. Het
ogenblik is slecht
gekozen voor
een bad.

Kijk, sinds
zijn
golven.

De stroom
trekt ons
steeds ster-
ker aan.
We moeten
naar de
oever

Maar als een strahalm voert de stroom
het vlot nu mee vooruit over het
schuimende water.

Voor ons een
muur, sahib!

Bij het licht van
de fantaarn zien ze
voor zich een donke-
re rotswand op-
doemen

Een onderaard-
se gang.
Nee, maar.. Ik
zal proberen,
me aan de in-
gang vast te
klampen.

Larsen!
Ouwé gek!
Ik verbied
het je. Je
begaat een
ongeluk!

Erik buigt zich over het water en probeert
er de stroomrichtingen van te
onderscheiden.

Hij is het!
Pas op,
licht goed
bij.

Kijk, sahib, daar ..
iets reeds!

Hou de
lamp goed
vast,
kleine

Goddank!...
Ik heb hem nu
zijn haren!

Bah! Wat een vies
water! Erik, jon-
gen, ruk mijn pruik
niet af!

De geheimzinnige stroom
schuift het vlot op zijn
hobbelig watervlak, als
een watermonster in de
diepe duisternis van de
grot.

Als het zo blijft du-
ren, heb ik niet op het
vlot te klimmen. We
zullen het er niet lang
meer volhouden.

Opgepast! Het gewalt
daaft... daalt dicht
bij het watervlak!

In volle vaart drijft het vlot te platter
tegen de hinderpaal wordt uiteengerukt
en aangezogen door de onweerstaanbare
aanrekkingskracht van de diepte.

Sahib
Sperwer,
help! - Een
draaikoek!

Moed,
Shoba!
Ik kom!

Dan niets
meer - dan de
nacht en het
eentonig en
eeuwig gerommel
van de onder-
aardse
stroom.

Ik word onweer-
staanbaar moege-
sleept door de stroom...
Er is geen hoop meer.

Licht door het
water heen...
te laat.

Ginds... De klein-
ne... Ik moet hem
beslist redden... ik
moet.

Inkijken aan de andere kant van de rotswand

Hoooo...

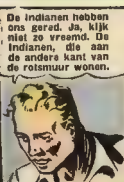
Plotsefeling weerklinkt de kreet van een inlander...

Waarom?

Erik, ouwe jongen...
En de kleine?
Hoe is het moge-
lijk? Ik daehl,
dat het met ons
gedaan was!

De indianen hebben
ons gered. Ja, kijk
niet zo vreemd. De
Indianen, die aan
de andere kant van
de rotsmuur wonen.

Gij opstaan,
blanke mannen!
Wij moeten
gaan.

Waar brengen
ze ons heen?
Gaan we eten?

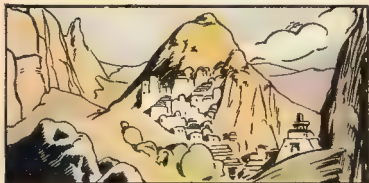
Laten we 't ho-
pen! Ik heb
honger!

Zie je, dat is de
uitgang van de
ondaraardse
rivier. Waarop
we gevaren
hebben.

Kat! 's 'n won-
dar, dat we het
er lavend heb-
ben afga-
b. au it!

Blanken! Na zoveel jaren! Ik was bijna vergeten, dat er nog blanken op de aarde leefden!

Waarom hebben jullie vele jaren nacht geslochten en aan van deze vreedzaam indianen gedood? Zijn jullie zo ontaard, dat je zelfs geen eerloos meer hebt voor 'n menschenleven?

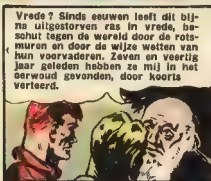

Verleden nacht waren wij in 'n grot in het gebergte, padre, en ons eigen leven liep gevaar!

Dus zijn jullie 't niet geweest... Maar dan...

We zijn achtervolgd door een troep roofgierige vrouwen. Als u uw volkje in vrede wilt bewaren, zullen ze waakzaam moeten zijn!

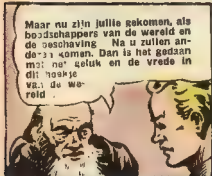
Vrede? Sinds eeuwen leeft dit bijna uitgestorven ras in vrede, beschut tegen de wereld door de rotsmuren en door de wijze wetten van hun voorvaders. Zeven en veertig jaar geleden hebben ze mij in het oerwoud gevonden, door koorts verleid.

Toen heb ik gezworen hun geheim en vreedzaam leven niet te storen. Hun goud zou de wereld met hebzucht vervullen! Zeven en veertig jaar... Wat is er intussen gebeurd in de wereld?

Oorlogen... Omwentelingen... misdaden, padre... Beklaag u niet, u heeft in uw eenzaamheid niets gemist!

Maar nu zijn jullie gekomen, als boodschappers van de wereld en de beschaving. Na u zullen andere komen. Dan is het gedaan met 'n' geluk en de vrede in dit hoekje van de wereld.

Padre, niet de hebzucht, maar de drang naar avontuur heeft ons hierheen geleid. Als wij weer vertrekken, zullen we het geheim van deze stad voorgoed uit ons geheugen wissen! Niemand zal het weten!

Padre, er zijn andere blanke mannen voor de rotsmuur!

Ik weet 't, Ahuantepec. Zij komen met kwade bedoelingen. Deze hier zijn onze broeders!

Enige uren vroeger onderzoekt Gomez de toegang tot het 'onderaardse meer'.

En?..

Miets, capitán. Zelfs geen muls! Ze zijn verdronken, ofwel verbergen ze zich!

Vooruit, jongens! Als ze zich daar verbergen, zullen ze in hun hol aankomen!

Die onbeklimbare rotswand! Ik ben er zeker van, dat we daarachter rijkdommen zullen vinden!

Als we de rotsmuur naar het westen volgen, vinden we misschien een doorgang.

We kunnen proberen.

Na een uren-lange mars.

Kijk, ginds is 'n bocht in de muur. Daar moet het niet zo moeilijk zijn om de top te bereiken.

Haar was er de 4-man zou je toen zo'n twintig meter langer moeten zijn. Niet genoeg soep gegeten als je klein was, ouwe jongen.

Als die boom maar 'n beetje hoger was!

Als we binnen 10 jaar terugkomen. Wie weet. Maar wacht, ik heb een plan.

Ha, jullie beweren, dat onze boom te klein is... Wacht maar even, ik maak er een verlengstuk aan!

Deze zal als verlengstuk dienen!

Drommels! Dat is nog zo dom niet!

Enige ogenblikken later wordt het stuk hout op zijn plaats gehesen.

Zo hebben we tien jaar uitgeworpen... Nu nog een soort brug!

Hallo, enigen, hoe vind je die brug?

Ik zou graag dertig kilo minder wegen, maar ik zal het toch wagen!

Gaan zorg, capitán, 't zal wel paan!

Het kraakt!

C... n... 't's het maar niet breekt!

't ben er! Nu de volgende!

Vooruit! Het zoals in mijn kwajongentijd. Ik heb altijd van mastkilmen genoten!

Nog een meter, capitán!

Ha, vrienden! We moeten die poudmijn hebben, al kost 't ons ons leven!

Van bovenop een rotspunt houden 10-30 indianen die bewegingen in het oog.

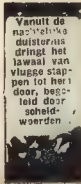
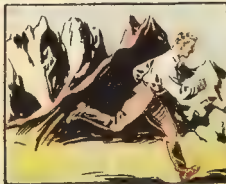

Larsen!.. En ik
geef, dat ze hem
dicht op de hiel
zitten. Ik zal
hem voorbij la-
ten gaan

Hoor hem eens
hijgen! Ha! Ha!
Dat zal hem goed
doen! Hij be-
gon werkelijk
dik te worden!

En daar zijn de
anderen! Maar
met tweed! Dat
is prachtig!

Haast je, hij is
hier! Het is
fort!

Dag
to
beter,
dan kan
ik niet
meer weg!

Hé! Wat
gebeurt
er nu?

Geef me je ge-
weeer maar,
vriendje

Dekseels! De schim
van de Sperwer!
Moet ik hem nog
eens vermoorden?

Pas op! Je ver-
kwist « mijn »
patronen!

Heldaar! Wat ge-
beurt er nu? Ge-
me, waar zit
de ergens in
dit wanhoop?

Schiet! Maar
schiet dan toch,
uiskuiken! 't Is
de Sperwer! Hij
gaat er met mijn
geweer vandoor!

Wat? De Sperwer?
Met je geweer?
Opgepast dan!

Erik! Goddank! Ik dacht
dat ze wel gaan in mijn
huid rouden
blazen!

Onverbeter-
lijke, dwaze
Larsen! Waar-
om heb je
dat gedaan?

Mis, jon-
ken!

Laat hun eens zien,
hoe jij schiet!

Nee! Je weet
wel, dat we...
de padre
beloofd
hadden
om...

Ja, maar hoe
doen we het
dan als we langs
't touw naar boven klim-
men? Ze kunnen dan naar
hartelust op ons knallen!

Snij ginds die takken af. We zullen er wel wat op verzinnen!

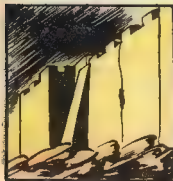

Snaja jongen Trek je touw maar langzaam omhoog!

Drommes. Met dit schot heb ik hem zeker te pakken!

Daze keer schiet ik niet mis, hoor!

Gomez! Zie je daar die donkere massa, die langs de muur omhoog klimt?

Ja! Wie valt omlaag?

Waar komt de ka pitein met onze kameraad!

Wel? Wat heeft dat o'ten in beduiden?

Er waren twee kerels capitant! Ik heb er een neergeschoten, die langs de muur omhoog klimt!

Vooruit, soniet... waar klimt de tweede omhoog. Of misschien is het dezelfde!

Een donkere massa stijgt langzaam langs de muur omhoog

PANC

Zes eens, zie ik je twee kerels daar niet door de grote poort naar binnen gaan?

Te drommel!

Maar maar wie hebben we dan zo oven neergeschoten bij de muur?

Dat was heel gewoon 'n ta'tebos. Ze hebben ons bestegenomen!

Ha, de schurken! Als ik ze ooit levend in handen krijg. Ik rijf ze aan stukken!

Ja, ja, dat maar een andere plaat op

Vrienden, we hebben ons bezorgd over "ram-a-t". Gij zijt ook niet verwond?

Nee, padre, maar we hebben er alle drie honger van gekregen. Ik zou wel een brokje lusten.

En ik twee, hé, Sheba!

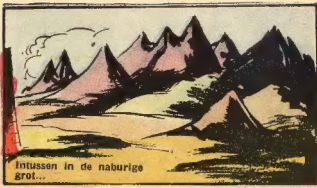

En je hebt mijn een van hun moordulgen afgenomen?

We zullen het niet gebruiken, padre. We hebben het immers beloofd. Maar zij zullen zich nu wel wat kalmer houden!

Uitg. J. DUPUIS, Zonen & Co.
Ommeganckstraat 21
Antwerpen.